25/07/2020

“Η θλιμμένη καμπάνα της Αγίας Σοφίας κτυπά για όλους τους ορθοδόξους”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Ημέρα βαθειάς περισυλλογής, προσευχής και μετανοίας, για την πανορθοδοξία η εφετεινή 24η Ιουλίου. Ημέρα οδύνης, η πρώτη μετά από 86 χρόνια ημέρα λειτουργίας της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως ως χώρου προσευχής των μουσουλμάνων κατά την οποία υλοποιήθηκε η άδικη και προκλητική απόφαση του Τουρκικού κράτους για την μετατροπή του πανιέρου αυτού σκηνώματος της του Θεού μεγαλωνύμου Σοφίας και παγκοσμίου μνημείου πολιτισμού σε μουσουλμανικό τέμενος.

Η Εκκλησία των Σερρών και της Νιγρίτης, εκφράζουσα την πικρία και την διαμαρτυρία Της για την πολλαπλώς επιζήμια και προκλητική αυτή ενέργεια, με την επώδυνη σημειολογία για την Εκκλησία, το Έθνος και το Γένος, με απόφαση

του Σεβ. Ποιμενάρχου Της κ. Θεολόγου, ήχησε σε πένθιμους τόνους τις καμπάνες των ιερών Ναών Της, κυμάτισε μεσίστιες τις σημαίες των Εκκλησιών Της και εκάλεσε σε συναγερμό συμπροσευχής τον πιστό λαό Της, στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών, όπου στις 7:30 το απόγευμα, τελέσθηκε με αρχιερατική χοροστασία και επιστηρικτική ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Θεολόγου, η ακολουθία του μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος προς την Υπεραγία Θεοτόκο με τους ωραιότατους ύμνους, που καλλιεργούν στην ψυχή των ευλαβών χριστιανών την ελπίδα και την εμπιστοσύνη προς την πάναγνο Μητέρα του Θεού και προστάτιδα των χριστιανών. Νωρίς το απόγευμα, είχε τοποθετηθεί στο κέντρο του ιερού Μητροπολιτικού Ναού, η περίπυστος ιερά εικόνα της «Παναγίας των Βλαχερνών», η οποία μεταφέρθηκε για τον προλεχθέντα σκοπό από τον ιερό Ναό Αγ. Παντελεήμονος Σερρών, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυση των πιστών που ανταπεκρίθησαν με συγκινητικό και συγκλονιστικό τρόπο στο κάλεσμα της πνευματικής τους μητέρας, της Εκκλησίας.

Στον λόγο του ο Σεβ. Ποιμενάρχης των Σερρών, ανέπτυξε σκέψεις ωφέλιμες, επιστηρικτικές και υπομιμνηστικές του χρέους μας.

«Σήμερα, ετόνισε ο Σεβ. Σερρών και Νιγρίτης, η πανορθοδοξία με συνοχή καρδίας βιώνει την οδύνη της Μεγάλης Παρασκευής! Η Αγία Σοφία, το πνευματικό κέντρο της Ρωμιοσύνης για εννιακόσια σχεδόν χρόνια, υπήρξε ο φωταυγής φάρος της αυθεντικής χριστιανοσύνης και του ελληνικού πνεύματος. Εκεί κτυπούσε η καρδιά του Γένους των ορθοδόξων Ρωμαίων! Η σημερινή οδυνηρή κατάσταση που βιώνουμε είναι ένα ηχηρό κάλεσμα μετανοίας από τον Θεό προς εμάς πρωτίστως, τους ορθοδόξους χριστιανούς, ένα κάλεσμα για ενότητα μέσα στην πανορθόδοξη οικογένειά μας που δυστυχώς σήμερα φαίνεται τραυματισμένη! Συλλογίζομαι μήπως η δοκιμασία στις σχέσεις των ορθοδόξων Εκκλησιών έδωσε στην γείτονα χώρα την δυνατότητα να αποτολμήσει αυτό το ανοσιούργημα που προσβάλει και πληγώνει την Ορθόδοξη Εκκλησία μας συνολικώς; Καιρός δια της μετανοίας να ελκύσωμεν το έλεος του Θεού και να εργασθούμε με αυταπάρνηση, αποστολική απλότητα, χριστομίμητη ταπείνωση και ευαγγελική αγάπη για την αποκατάσταση της ενότητος, λειτουργικής και καρδιακής, στην οποία ευαρεστείται ο Θεός. Την σημερινή θλίψη θα πρέπει να την διαβάσουμε όλοι μας ως παιδαγωγία Θεού και σημείο του ουρανού. Αλλά και στην πατρίδα μας, η οποία σήμερα για λόγους που έχουν να κάνουν με την ιστορία και την ταυτότητά της, βιώνει αυτόν τον αφόρητο πόνο, πολλά είναι εκείνα τα οποία θα πρέπει να τα ξαναδούμε με περισσότερη προσοχή και σύνεση. Και τούτο διότι πολλά είναι στην πατρίδα μας που τις τελευταίες κυρίως δεκαετίες δείχνουν όλο και περισσότερο μία τάση αποχριστιανοποιήσεως και αποστασιοποιήσεως από τον Θεό και τις ζωηφόρες πηγές της πίστεως και της παραδόσεώς μας. Ανάγκη υπάρχει λοιπόν με βαθειά

περίσκεψη και τόλμη να κάνουμε την αναγκαία αυτοκριτική και να ξαναδούμε με σοβαρότητα και επίγνωση της κρισιμότητος των στιγμών και της ευθύνης μας την πορεία μας σε επίπεδο προσωπικό, κοινωνικό, εκκλησιαστικό και εθνικό. Ο λόγος της Εκκλησίας σήμερα, αυτή την ημέρα της οδύνης και της ευθύνης, είναι πρωτίστως κάλεσμα σε μετάνοια. Η λυπημένη καμπάνα της Αγίας Σοφίας κτυπά για όλους μας σήμερα και μας καλεί να αφυπνισθούμε πνευματικώς και εθνικώς. Χρέος όλων μας είναι να παραμείνουμε ψύχραιμοι, νηφάλιοι, ενωμένοι, αποφασισμένοι να διορθώσουμε τα λάθη μας ώστε να ελκύσουμε στην ζωή μας το μέγα Του έλεος. Αυτή την πατρίδα πάντοτε την έσωζε πρωτίστως ο Θεός και ακολούθως το φιλότιμο και η ομόνοια του Έλληνα. Ας στραφούμε με χρηστές ελπίδες σήμερα και πάλι προς την μεγάλη Μάνα Παναγία, την Υπέρμαχο Στρατηγό και σώτειρα του ορθοδόξου Γένους μας κι ας Την παρακαλέσουμε να σκεπάσει την πατρίδα μας, να ειρηνεύσει και να αποκαταστήσει την καρδιακή ενότητα μέσα στην πνευματική μας οικογένεια, που είναι η χαρά και η παρηγορία μας και να απαλύνει τον πόνο μας. Το σεπτό όνομά Της ας έχουμε στις καρδιές και στα χείλη μας ημέρας και νυκτός αναπέμποντας προς Αυτή θερμοτάτη ικεσία και παράκληση μετά του υμνωδού λέγοντες: Την πάσαν ελπίδα μας εις Σε ανατιθέμεθα Μήτερ του Θεού, φύλαξον ημάς, την Εκκλησίαν, την πατρίδα και τον κόσμον Σου υπό την σκέπην Σου! Αμήν. Γένοιτο!».

Στέλλα Χατζή-Λεκκού